

BIOGEOGRAFIE DER PALEARCTISCHE VLINDERS.

De *Lepidopteroidae*, de voorouders van onze vlinders zouden afstammen van de fossiele Paratrichopteren uit het boven Trias. Hieruit zouden eveneens de *Trichopterae* ontstaan zijn. De *Rhopalocera* zouden geëvolueerd zijn op en met de angiospermen (bedektzadigen) of planten met echte bloemen, terwijl de meeste *Heterocera* leven op gymnospermen (naaktzadigen) en cupuliferen. De *Hesperidae* zouden eventueel een overgangsvorm zijn, dus als het ware pré-Rhopalocera zowel wat hun anatomie als hun ethologie betreft en dus de meest primitieve tak van de zogenaamde dagvlinders. Ook het genus *Parnassius* bvb. zou de meest primitieve vorm van de *Papilionidae* zijn. Ook *Colias* soorten zouden zich reeds in verschillende soorten opgesplitst hebben vanaf het Eoceen, terwijl de *Nymphalidae* en de *Satyridae* met hun speciale adaptatie aan monocotyle (éénzaadlobbige) planten latere modernere vormen zijn (Seltz). Van de meeste Eurasische *Rhopalocera* overwinteren 50% als larve of als ei, 30% als pop. In Eurasië bestaan er 5 maal meer soorten *Heterocera* dan *Rhopalocera*. Volgens Bourgogne (1951) zouden de talrijkste soorten in de Palearctische regio behoren tot de *Gelechidae*, *Tortricidae*, *Pyalidae*, *Geometridae* en *Noctuidae*. Als men de lepidopterenfauna van Azië en Afrika vergelijkt, is deze van Europa inbegrepen de beide oevers van de Middellandse zee dus ook N. Afrika armoedig te noemen. Het grootst aantal Europese soorten heeft een Aziatische origine. Deze Aziatische provincie omvat de Pontische, Sarmatische, Orientale, Euraziatische en Mediterraan-Aziatische origine. De Mediterraan-occidentale of Atlanto-mediterrane provincie zou dan ook bvb. in het Iberische schiereiland een mozaïek zijn van W. Mediterraan, Ibero Mauritanië en Betico riferaanse (N. Afrikaanse) elementen. De biogeografische verschillen komen bvb. tot uiting in de verschillende oorsprong binnen hetzelfde genus van hoogland en laaglandsoorten in de provence. Zo vestigt Dufoy de aandacht erop in de volgende tabel:

Soorten van lokaliteiten op grote hoogte	Soorten van lokaliteiten van laagland en gemiddelde hoogte
<i>Zygena minos</i> Eurosiberisch	<i>Zygena romeo</i> Tirrenisch, O. Mediterraan
<i>Lysandra coridon</i> Eurosiberisch	<i>Lysandra hispana</i> Tirrenisch O. Med.
<i>Maniola janira</i> Mediterraan, Aziatisch en Orientaal	<i>Maniola jurtina</i> W. Mediterraan

Zo telt men ook in Europa	aantal	%
1 Eurosiberische soorten met inbegrip van N. Afrika	45	(22%)
2 Europese soorten	55	(26,9%)
3 Noord Atlantische soorten (vochtig warm)	1	(2%)
4 Mediterraan-Aziatische Oosterse en Pontische soorten	15	(7%)
5 Medit. Aziatische soorten die ook in N. Afrika voorkomen	26	(12,7%)
6 West Mediterraan zgn. Tirrenische soorten	21	(10,3%)
7 Zuid Atlantische en Ethiopische (Afrikaanse) soorten	9	(4,4%)
Iberische endeme soorten		

8 Centraal Iberische soorten	3	(1,4%)
9 Alpiene soorten	19	(9,3%)
10 Boreo Alpiene	5	(2,4%)
11 Cantrabische endemen	3	(1,4%)
12 Pyreneese soorten	3	(1,4%)
Samengevat geeft dit:		
Eurosiberische soorten	102	(50%)
Soorten van het Mediterraan-Ethiopisch complex	75	(36,8%)
Hooggebergte (Montane) soorten	27	(13,2%)
Aantal species uit de verschillende families:		

	Hesperiidae	Lycaenidae	Satyridae	Nymphalidae	Pieridae	Papilionidae
1	6	12	7	12	7	2
2	7	20	10	14	3	0
3				1		
4	2	6	4	2	1	0
5	7	5	6	2	5	0
6	3	5	7	3	2	1
7		1				
8	1	5	1	1	1	
9	0	1	2	0	0	0
10	1	4	1	0	0	2
11	1	1	1	0	0	2
12	0	1	2	0	0	0

Van de familie *Riodinidae* onder **2** 1 sp. En van de familie *Libytheidae* onder **5** 1 sp. Met de 5 sp. Van de familie *Papilionidae* zijn ze de kleinste groep.